

Po sužadėtuvių mano fiancée nebesirūpino anketos reikalais ir ėmė rinktis sijonus kelionei:

– Kaip aš atrodau su šituo?

– Labai *fainai*.

– Ne, jis bjaurus. Tu bandai man įtikti. Nebandyk man įtikti.

Aš tuo metu pildžiau savosios anketos skiltį „Viskas apie mane“. Sunku parašyti viską apie save. Sunku apie save parašyti bet ką. Parašyti polit-korektiškai, patraukliai, bet kartu ir taip, kad visi tie iškrypėliai, kurie skaitys, negautų preteksto save liesti. Vienas baisiausių dalykų, kuriuos galiu įsivaizduoti – tai, kad žmonės, skaitydami mano anketa, save lies. Be to, viskas, kas parašoma internete, išlieka: užsienio serveriuose, slaptųjų tarnybų duomenų bazėse. Vadinasi, net jeigu užsienio slaptosios tarnybos neturi savo gretose iškrypėlių, bet jų priims ateityje, net ir po daugelio metų jie galės save liesti, žiūrėdami į mano senos, naivios asmenybės rudimentus. Viskas apie mane. Parašiau, kad mėgstu žaisti futbolą. Tada išstryniau. Žodį „futbolas“ pakeičiau žodžiu „kriketas“. Kad būtų paslaptینگiau. Kad sumėtyčiau pėdas. Net nežinojau, kas tas kriketas. Persigalvojau. Parašiau, kad nekenčiu sporto. Tai buvo tiesa. Bet ar už tai kas nors norės mane paguldyt ant savo sofos? Ne. Kad tave norėtų paguldyti ant sofos, turi būti sportiškas (šachmatai ir šaškės netinka), aktyvus, socialus. Apsimesti? Melas būtų greitai išaiškėjęs, nes aš, ko gero, neturėjau nė vienos sportiškos arba socialios nuotraukos. Galvojau apie fotomontažą. Parsisiųsti *fotošopo* mokomąją medžiagą. Dvidešimt gigabaitų. Reikia kažką ištrinti –

Greitai mane apėmė nevilts. Užsidengęs burną delnu,

pradėjau kūkčioti ir po visą darbalaukį spragsėti abiem pelės mygtukais. Dešiniu ir kairiu, kairiu ir dešiniu. Ir ratuku. Ratukas taip pat spragsėjo. Spragsinčio ratuko atradimas, kuris nedžiugino, nes buvo padarytas nevilties akimirka. Ada raukydamasi pažiūrėjo į mane.

– Ko čia verki, durneli? Taigi rašyk: easygoing (gero būdo) ir open-minded (plačių pažiūrų). O gyvenimo filosofija – carpe diem, – paaiškino ji, delnu lygindama sijoną.

– Čia kažkaip užsienietiška?

– Nu tipo „džiaugiuosi diena“, kad kiekviena diena tau kaip šventė.

– Bet kiekviena diena man – kankynė.

– Nesimaivyk, parašyk, ir tiek, standartinė procedūra.

– Ir viskas?

– Nežinau, kita sugalvok pats. O, va, padaryk asmenybės testą... kaip man tinka šitas?

– Puikiai. Nuostabiai.

Daugiau ji su manimi nekalbėjo.

Asmenybės testas atrodė taip: po gražiai suformuluotais gyvenimiškais teiginiais, besibaigiančiais tašku (man labai patiko, kad jie baigiasi tašku), reikėjo pelyte patraukti slinktį link „sutinku“ arba „nesutinku“.

Jums lengva užmegzti nuoširdų ryšį su kitais žmonėmis.

Labiau sutinku.

Esate empatiškas/a.

Tikriausiai.

Jums reikia laiko pabūti vieniems „perkrauti baterijas“.

Labai.

Apibūdintumėte save kaip kūrybingą asmenybę.

Sutinku.